

Kolbuszowa w b. pow. pilzneńskim, należała do obszerniej ordynacji Ostrogskiej, której nastąpił tu podział na familie, a raczej rozdarowanie dóbr 1753 r. przez Janusza Alex. Sanguszkę Marsz. N. L. ostatniego ordynata, znane jest pod nazwiskiem Tranzakcyi Kolbuszowskiej. O takową czynność zachodziły protestacye, po długich nakoniec sporach i komisyjach, konsty. 1766 r. zatwierdziła powyższą tranzakcyą pod pewnymi warunkami.—Miasteczko zdawna osiadle jest stolarzami, tokarzami i ślusarzami, którzy swe wyroby w dalekie rozsyłają strony. Lubo drewniany, lecz wyborniej budowy pałac, zdobił to miejsce należące około 1790 r. do ks. Lubomirskich. *Pałac ten, jak świadczy Kuropatnicki w swej Geografii, był misternym dziełem ciesielstwa i ślusarstwa miejscowych rzemieślników. Jerzy hr. Tyszkiewicz kazał go rozebrać. Jest tu drugi, obszerny i obronny zamek murowany, zbudowany przez konfederatów barskich 1769 r. Tutejszy kościół parafialny murowany, pochodzi z 1312 r., styl jego gotycki pod wpływem czasów i sztuki odrodzenia ucierpiał wiele. Oprócz tego znajduje się na cmentarzu w Kolbuszowie kaplica ś. Stanisława. Dwa przedmieścia noszą nazwy: Koniczówka albo Kłodniczówka i Podosobnia. (*)

Sędziszów. Kazimierz Jagiel. w przywileju 1483 r. w Grodnie wydanym wyraża: chociaż wieś San'dzischow w pow. pilzneńskim przez długi czas używała prawa niem., zwyczajem wszakże na powolność i wierne służby Jana z^o Sprawy Odrowąza Wdy Ruskiego nam ciągle świadczone, ponawiamy też prawo magdeb., a nadto pozwalając dziedzicowi wspomnioną wieś przeistoczyć na miasto, ustanawiamy w niem targ we środę.—Tenże Wojewoda, na mocy przywileju 1512 r. zaprowadza jarmarki: na śś. Filipa i Jakóba i na

(*) Patrz: Dodatek do Gazety Lwowskiej 1861 r. Nr 25; Hołowkiewicza „Wędrowki po kraju“ w Przewodniku Naukowym i Literackim 1878 str. 211; M. Stęczyńskiego: Okolice Galicyi.

rod. N. P., targ zaś przenosi na wtorek. Jak rozmaicie majątność tę pisano, dowodzi przywilej 1628 r. Zygmunta III, który miastu Schendziszow, inną razą mowi Szendziszow, Sendzysow, własności Mik. Spytka z Bobrku Ligęzy kaszt. sandom., przyczynia dwa jarmarki, a 1629 r. pozwala dziedzicowi miasta Sędziszowa pobierać opłatę: od konia po pół gr., od wołu zaś po groszu, pod obowiązkiem utrzymywania dróg i mostów w dobrym stanie. Stan. August 1766 r. stanowi: „wniesiona jest do nas prośba przez ur. Piotra Potockiego Wdzica Wołyńs., nam i Rplitej dobrze zasłużonego, abyśmy obywatelom miasteczka Sędziszowa dziedzicznego, w pow. Pilzneńskim leżącego, dla snadniejszego zapomożenia ich, jarmark tygodniowy zaczynający się w poniedziałek po niedzieli mięsopustnej (niegwałcąc święta) nadal, jakoż przychylając się do wspomnionj prośby i chcąc: aby królestwo nasze w jak najlepszym zostawało stanie, pozwalamy i naznaczamy na czas pomieniony jarmark tygodniowy wiecznymi czasy.“ Miasteczko mające różnych rzemieślników; ozdobione jest pałacem, farą i koś. z klasz. Kapucynów, fundacyi Michała Potockiego Wdy Wołyńs., gdzie też pogrzebiony został. Mąż ten wojennemi dzieły sławny i całkiem wylany na chwałę Bożą, zmarł w Mołodatyczach 1749 r.

Robeczyce albo Ropczyce nad Brzeźnicą. Kazimierz W. przywilejem 1362 r. pozwala: ażeby bracia Jan i Mikołaj Gielniczowie, wieś król. Ropczyce nad Brzeźnicą, przeistoczyli na miasto, które posiadać ma 100 łanów frankońskich i 4 na pastwiska; mieszczan mających uprawne role uwalnia na lat 8 od podatków i wszelkich ciężarów, którym zaś dostaną się zarośla na lat 20; po upływie czasu wolności, opłacać będą po 8 skojców z łanu, z domu po skojeu, zamiast dziesięciny po wiardunku z łanu, proboszczowi zaś na ś. Marcin po miarze żyta i owsa. Uposarza wójta 4 łanami, tyłuż ogrodami i łaźnią, zastrzegając bezpłatne królom i dworzanom używanie kąpieli: in quo rex, qui pro tempore fuerit, balneabitur cum curia sine pecunia; nadaje